

[Formanden]

- 9 Camre (S)
- 10 Erik Holst (S)
- 11 Torben Lund (S)
- 12 Joanna Rønn (S)
- 13 Løvig Simonsen (S)
- 14 Tastesen (S)
- 15 Ebba Strange (SF)
- 16 Anne Grete Holmsgård (VS)
- 17 Lone Dybkjær (RV)

Til stedfortrædere for:

- 1-3 Arentoft (KF)
Flemming Hansen (KF)
Ole Bernt Henriksen (KF)
- 4-5 Bente Nielsen (V)
Thor Pedersen (V)
- 6-8 Rønholt (KF)
- 9-14 Jytte Andersen (S)
Erling Olsen (S)
- 15 Leif Hermann (SF)
- 16 Rahbæk Møller (SF)
- 17 Estrup (RV)

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene:**Formanden:**

Jeg skal allerede her meddele, at det som nr. 8 opførte spørgsmål (spørgsmål nr. S 1064) af Poulsgaard (FP) til landbrugsministeren efter ønske fra spørgeren udgår til skriftlig besvarelse.

Spm. nr. S 1073

1) Til udenrigsministeren af:

Bernhard Baunsgaard (RV):

»Hvorledes agter udenrigsministeren at administrere den særlige kvota for Hartlingflygtninge?«

Skriftlig begrundelse

Oprindeligt var der fastsat en kvota på 500 som Danmarks bidrag til afhjælpning af FNs meget store flygtningeproblem. Denne kvota blev nedsat til 250. Det ønskes nu oplyst, hvorledes man administrerer den, især om man bruger den til flygtninge, som ikke kan betegnes som Hartlingflygtninge, således at Danmark ikke opfylder sin del af afhjælpningen af FNs flygtningeproblem.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Som det fremgår af begrundelsen for spørgsmålet, har Danmark i en årrække – det er i årene 1979–83 – modtaget ca. 500 flygtninge om året, men på grund af den ekstraordinært store tilstrømning af de såkaldte spontanflygtninge i 1984 besluttede regeringen sidste efterår at forhøje flygtningekvotaen for 1984 med 1.500 pladser, altså til i alt 2.000 pladser, samt at fastsætte kvotaen for 1985 og de efterfølgende år til 1.200 pladser årlig.

For at sikre et fast antal pladser til brug for FNs flygtningehøjkommissariats genbosætningsprogrammer er det samtidig besluttet, at der inden for 1985-kvotaen og i de følgende års kvotaer på forhånd skal afsættes 250 pladser til brug for modtagelse af de såkaldte Hartlingflygtninge.

Sagen var den, at den oprindelige kvota på de 500 pladser omfattede såvel de såkaldte spontanflygtninge som det, der her kaldes Hartlingflygtninge. Det har til stadighed været sådan, at familiesammenføringsager – og det er især noget, der vedrører vietnamesiske statsborgere, hvis modtagelse formidles netop igennem FNs højkommissariat – er blevet afskrevet på det antal pladser, der er blevet stillet til rådighed for FNs højkommissær. I tidligere år har der kun været tale om et beskeden antal sager af denne karakter.

Helt konkret til spørgsmålet vil jeg svare, at det er regeringens opfattelse, at de 250 pladser som hidtil principielt bør forbeholdes de egentlige såkaldte Hartlingflygtninge.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil først sige tak for besvarelsen af spørgsmålet her. Jeg er ikke helt sikker på, at jeg har nøjagtig samme opfattelse af problemet som udenrigsministeren, men forhåbentlig finder vi frem til en løsning.

Jeg har på fornemmelsen, at man i øjeblikket i meget høj grad bruger den særlige kvota til afhjælpning af verdens flygtningeproblem til, hvad vi kunne kalde familiesammenføringer. Jeg indrømmer, at nogle af disse familiesammenføringer vil falde ind under begrebet Hartlingflygtninge, men det, jeg gerne ville have ministeren til at forsikre, er, at de 250 pladser virkelig står til brug for disse ganske særlige tilfælde, hvor folk ellers kan risikere i årevis at blive sendt fra det ene